

Dit is de rups van de nachtpauwoog. De vrouwtjes hebben een spanwijdte tussen de 48 en 90 millimeter en zijn daarmee vaak groter dan de mannetjes die slechts een spanwijdte van 40 tot 65 millimeter bereiken. Het is een van de grootste vlinders van Midden-Europa. In België vooral waar te nemen op heiden en langs de bosrand op zandgrond. Ze zitten onder andere op

berk, zomereik, wilg, ratelpopulier, struikheide, moerasspirea, sleedoorn en braam. De rups is zes centimeter lang, donkergroen met zwarte ringen, in welke fel gele vlekken liggen, waaruit stevige borstelharen steken (vooral op de rug).

We steken een brug over en lopen naar de "Fagne de Setay", een van de lage moerassen van het hoogplateau. De venen doen denken aan een biotoop in de bergen met de wolfsbosbes, de

steile biezen en de gentiaan: Deze wandeling wordt gekenmerkt door de diversiteit van het landschap op het hoog plateau.

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan het Duitse stadje Monschau net over de grens.

In de buurt van de burcht van Monschau, is een klein kapelletje te vinden die bekend staat als de Ave Maria Kapel en werd in 1911 gebouwd. In de kapel zijn allerlei tegels te zien met

teksten waar Maria bedankt wordt voor de hulp. Er staan bloemen in de kapel, er kunnen kaarsjes worden aangestoken en op de twee bankjes kunnen mensen even bidden.

Monschau is ontstaan in 1205 toen in de buurt een nonnenklooster werd gesticht. Om dit klooster te beschermen werd in 1217 een burcht gebouwd. Hierrond rees een dorpje uit de

grond. In 1366 werd het een stad. De textielnijverheid maakte dankbaar gebruik van het schone water van de Laufenbach en de Rur die het dorpje doorkruisen

Het standbeeld verwijst naar de tijd dat Monschau een stad was waar veel handelaren hun waar kwamen slijten.

De Roer (Duits Rur) is een zijrivier van de Maas. Haar lengte bedraagt ongeveer 165 km. De Roer ontspringt op ongeveer 662 meter hoogte in de Hoge Venen, nabij Botrange. Ze stroomt zuidwaarts en daarna oostwaarts en na 15 km over Belgische bodem over de Duitse grens en

dan noordwaarts naar en door Monschau. Er voegen zich over die afstand veel beken bij de Roer, zodat ze een steeds groter debiet krijgt.

Hier komt de Laufenbach in de Roer. De Roer mondt uit in het Nederlandse Roermond. In de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw was de Roer sterk vervuild door het spelwater van de vele Duitse steenkoolmijnen. Er zwommen geen vissen, er was geen leven meer en het was gevaarlijk om in de Roer te zwemmen. Door zuiveringsstations is de kwaliteit van het water sterk verbeterd. Alleen de bodem is nog vervuild. Het water is nu zo schoon dat er

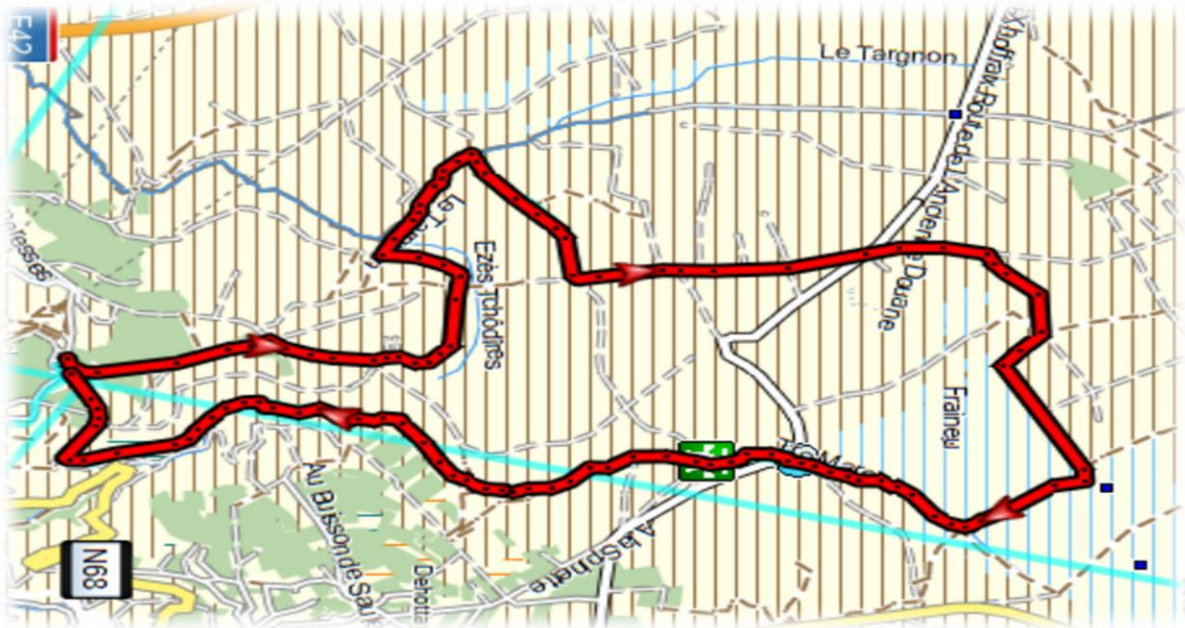
forellen en meer dan 30 soorten vissen terug zijn. Na een afwezigheid van 125 jaar is in 2006 de zalm weer teruggekeerd in de Roer.

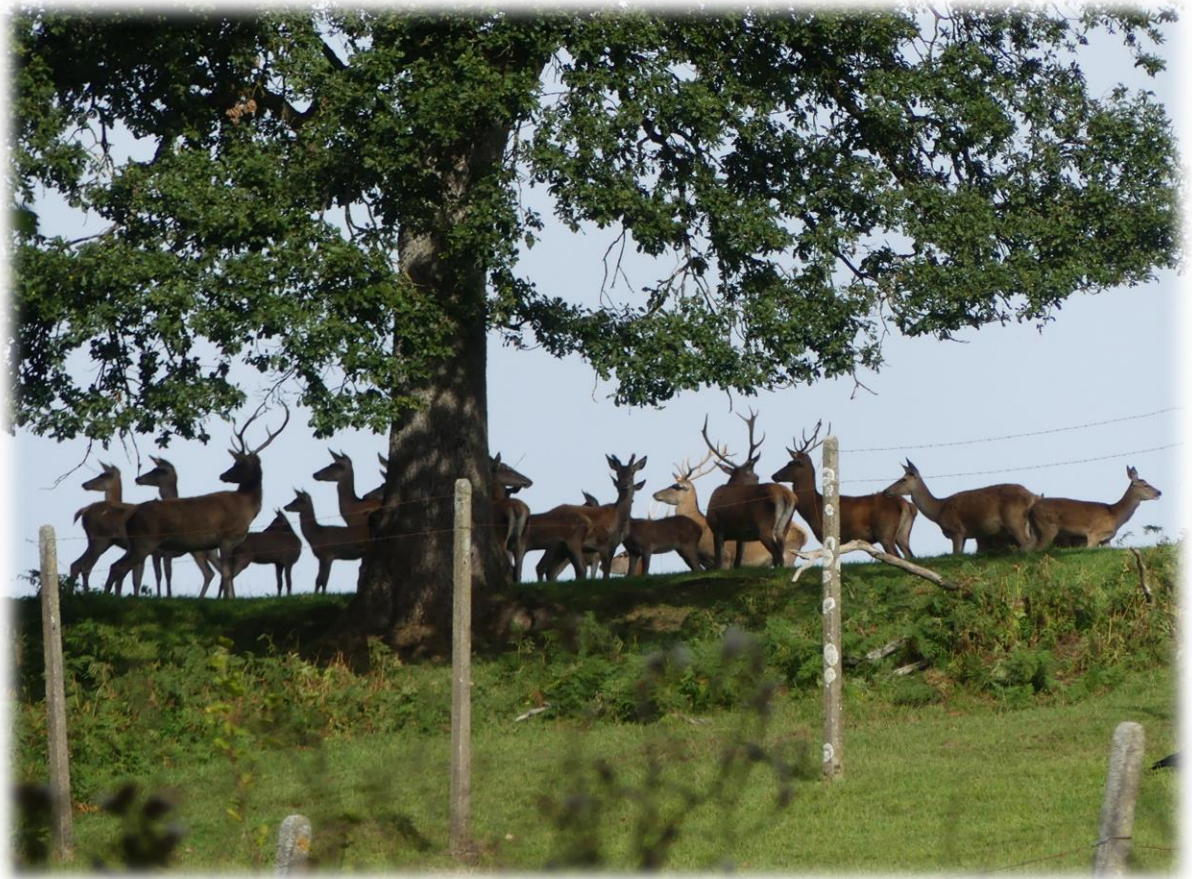
De fontein op de Markt heeft drie beelden van personen. De beelden stellen mensen voor die de belangrijkste beroepen hadden bij het produceren van lakens. Allereerst is er natuurlijk de wever (helemaal bovenaan), die de aangeleverde wol weeft. Daarna heb je de persoon die de kleur aan de stof toevoegde (links). Tot slot is er nog de droogscheerder die de uitstekende pluisjes met een grote schaar wegnipte, waardoor het weefsel een glad oppervlak kreeg (rechts).

Vrijdag 23 juli 2021

- Wandeling : Luswandeling in de vallei van de Trôs-Marets
- Gebied : Malmedy
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Onze wandeling vertrekt en eindigt aan het hotel-restaurant Ferme Libert. Het restaurant staat bekend om zijn wildspecialiteiten, pannenkoeken of Belgische wafels. Uiteraard hebben ze er ook plaatselijke bieren.

In de buurt van de Ferme Libert is er een kwekerij van edelherten. Het edelhert is een groot hoefdier, met een rossige zomervacht en een grijsbruine wintervacht. Zijn staart is kort en de spiegel (een wit behaarde plek op het achterwerk) is geelbruin. Oudere mannetjes van het edelhert dragen een gewei met veel zijtakken. Het gewei wordt telkens afgeworpen in de

nawinter. Je kan het edelhert onderscheiden van het damhert door zijn grootte, de witte spiegel zonder zwarte omlijning en het vertakte gewei. Edelherten zijn zowel overdag als 's nachts actief. Het komt een enkele keer voor dat al het pigment van een edelhert ontbreekt, het is dus een zeldzaamheid die op één hand te tellen is. Door het ontbreken van het pigment zien de ogen er lichttroze uit, zo ook de hoeven. Omdat de albino dieren vaak wat zwakker zijn, leven ze meestal niet lang. Geschoten worden ze echter niet, ondanks dat ze een zeer duidelijk doelwit zijn: het brengt ongeluk als je een wit hert schiet.

Regelmatig volgen wij een stukje van een of ander GR-pad. Deze paden vormen een netwerk van langeafstandswandelpaden door Europa. De GR-paden zijn in beide richtingen met een wit-rood teken gemarkeerd.

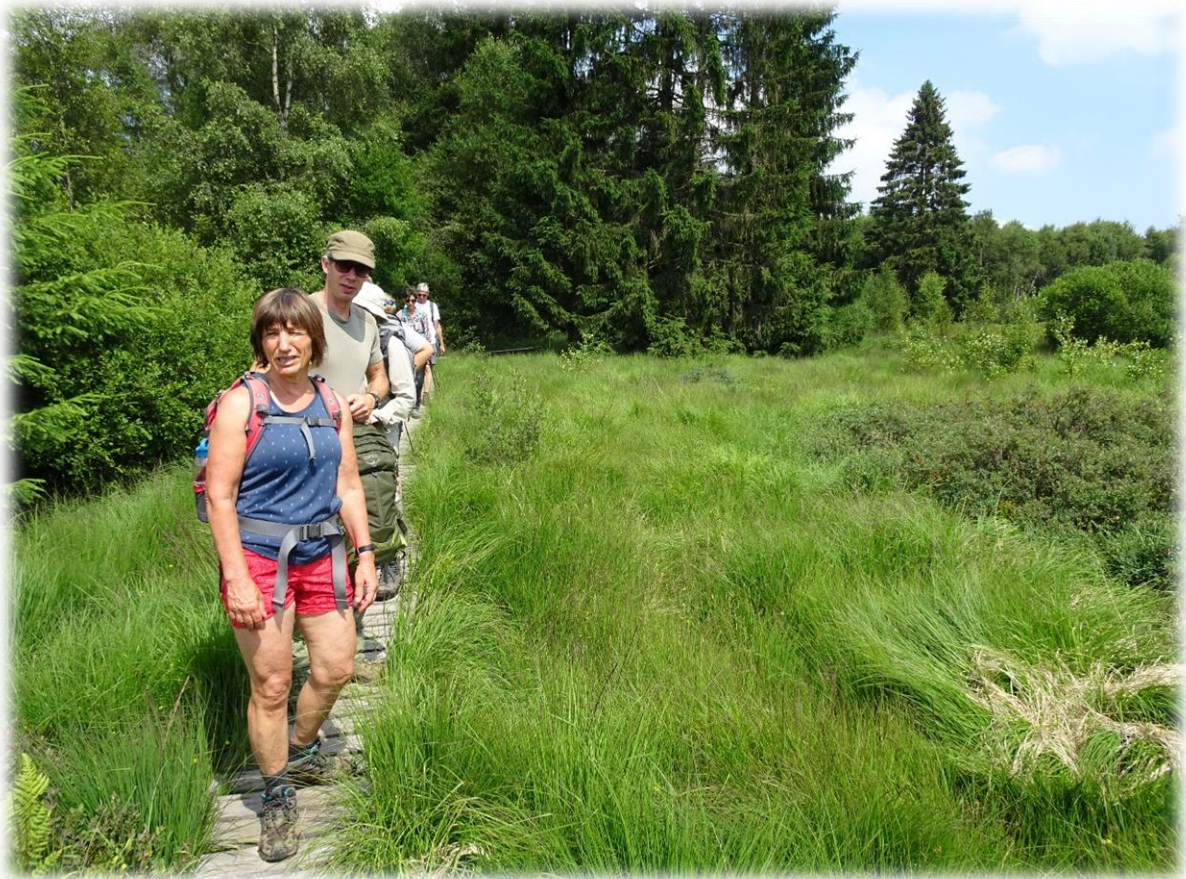

Reeds in 1947 begon men in Frankrijk een net van lange afstandswandelpaden uit te bouwen, dat steunde op een uniforme bewegwijzering doorheen het hele land, nl. wit-rode tekens. In 1959 staken in Wallonië enkele enthousiaste wandelaars uit het Luikse de hoofden bij elkaar

om de GR 5 door te trekken over Belgisch grondgebied. Meteen was het startsein gegeven voor de heropbouw van een net van wandelpaden dat na de Tweede Wereldoorlog erg in verval was geraakt.

Wilde flox (Phlox), ook wel vlambloem genoemd treft men in veredelde vorm veel aan in tuinen. Het Oudgriekse woord phlox betekent vlam. Waarschijnlijk vanwege de

vlammenrode kleur van sommige wilde soorten. Phloxbloemen zijn eetbaar. Ze smaken zowel vers als versuikerd lekker en bovendien ruiken de bloemen heerlijk zoet aromatisch. Daarom worden ze meestal gebruikt als garnering bij zoete gerechten, desserts en ijs.

Op de Hoge Venen lijkt het wel of al het water in de riviertjes bruin ziet. Evenwel is dit niet zo. Het water is kraakhelder doch de bodem is bruin omdat deze veel turf bevat. Turf werd gebruikt om te stoken, 3 kg turf komt overeen met 1 kg steenkool. Turf steken gebeurde in de

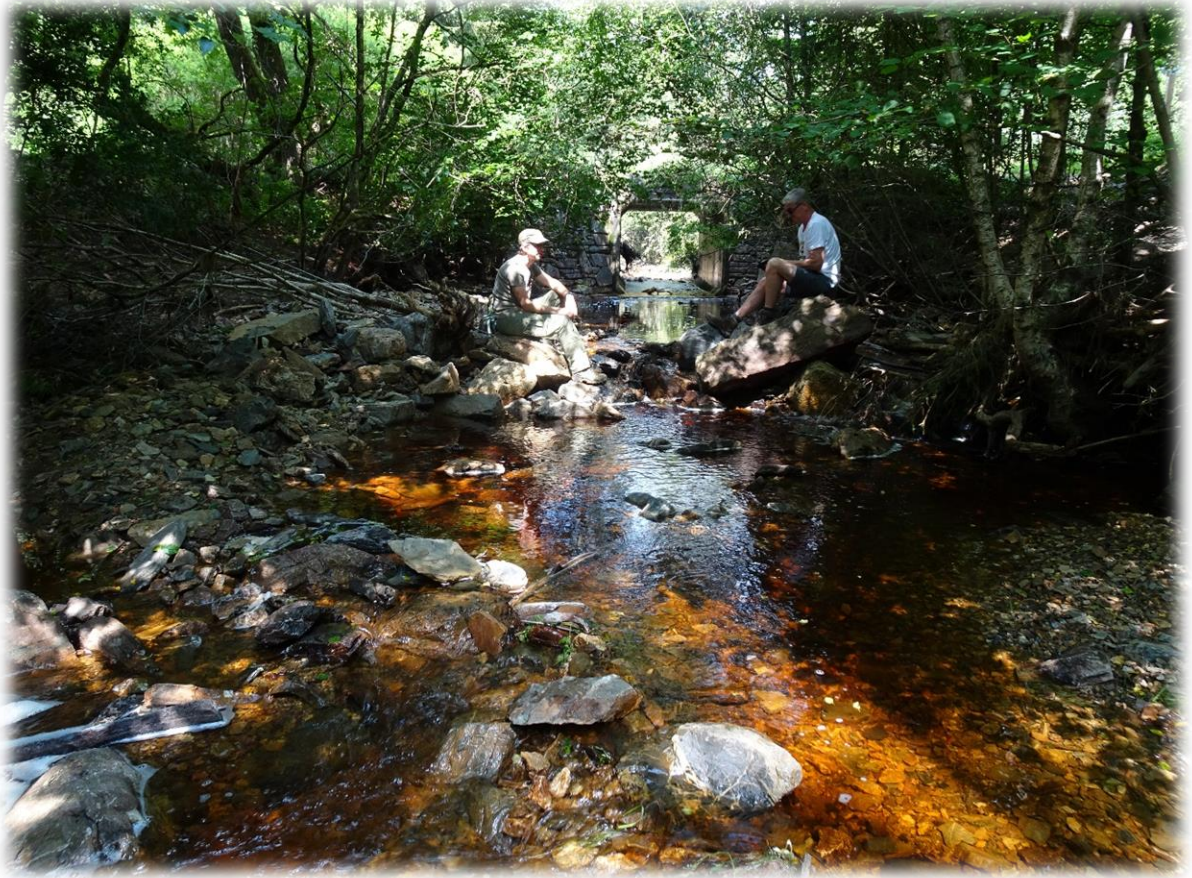
lente met een speciale spade. Er werden kanaaltjes gegraven om de putten te ontwateren. De blokken moesten drogen tot half augustus. Als je weet dat turf 1 à 1,5 mm per jaar aangroeit, dan is 1,20 meter turf van 1.200 jaar geleden.

Op de Hoge Venen zit 7 à 8 meter turf. Turf heeft een zeer goed conserverende werking. Als je wegzakt blijf je goed bewaard! In Denemarken is zo de “man van Tholund” bijna intact

gebleven. Met de koolstof 14 methode hebben ze ontdekt dat hij uit het ijzertijdperk stamt. In de maag vonden ze veel pitten, zaden en noten. Hij had een kap op zijn hoofd en een touw rond zijn nek dus vermoedelijk was hij een slaaf of is hij vermoord. Ook het meisje van Ellingen is goed bewaard gebleven zelfs met haar vlecht.

Sommige bruggetjes liggen er gehavend bij. Maar meestal vinden we een plaatsje, in de buurt van de brug om het watertje over te steken.

Op de Hoge Venen grazen het ganse jaar door Schotse hooglandrunderen. Al hebben we er deze week geen enkele gezien. Tot 1849 waren de meeste Schotse hooglanders zwart van kleur. Het verhaal gaat dat in de jaren 1840 koningin Victoria een bezoek bracht aan de

Schotse hooglanders en toen haar voorkeur uitsprak voor de rode dieren. Ze vond deze simpelweg mooier. Ze gaf het bevel om meer rode Hooglanders te fokken. Naast zwarte en rode komen er ook blonde varianten voor. Een volwassen stier weegt 800 kilo en een koe 500 kilo. Schotse hooglanders kunnen tot achttien jaar oud worden.

Er zitten in de Ardennen niet alleen wolven maar ook wilde katten. De Europese wilde kat lijkt sterk op een grote, forse huiskat. De Europese wilde kat heeft echter nooit vlekken, enkel strepen. Het belangrijkste verschil tussen de Europese wilde kat en de huiskat is de staart, die

bij de Europese wilde kat veel dikker is. Over de staart lopen drie tot vijf brede, zwarte ringen. De staartpunt is afgerond en zwart. De ogen zijn vaalgeel van kleur. Wilde katten wegen tot 8 kg en hebben een schouderhoogte tot 40 cm.

Op dit traject krijgen we af en toe te maken met een iets moeilijker terrein. Op deze plaatsen heeft men dan touwen of kabels vastgemaakt zodat de wandelaar enige steun kan zoeken. Die paar touwen of kabels kan men niet echt een Via Ferrata of een klettersteig noemen. De geschiedenis van de via ferrata's begint eigenlijk in de Italiaanse Dolomieten. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd er in dit gebied, dat toen nog toebehoorde aan Oostenrijk, hevig

gevochten tussen de Kaiserjäger (Oostenrijkse soldaten) en de Alpini (Italiaanse soldaten). Deze gevechten vonden veelal plaats in de bergen en beide partijen probeerden strategische posities in te nemen om van daaruit de vijand te verslaan. Om soldaten en materieel op een zo veilig mogelijke manier te verplaatsen, werden er staalkabels in de bergwanden vastgemaakt. Later werden deze routes gebruikt voor recreatief gebruik. Klimmers gingen langs de staalkabels om bij klimroutes te komen die eerst moeilijk te bereiken waren en ook bergwandelaars maakten er gebruik van om zo op plekken te komen die voorheen onbereikbaar bleven voor hun. Na de Tweede Wereldoorlog werd het aantal via ferrata's in de Dolomieten uitgebreid.

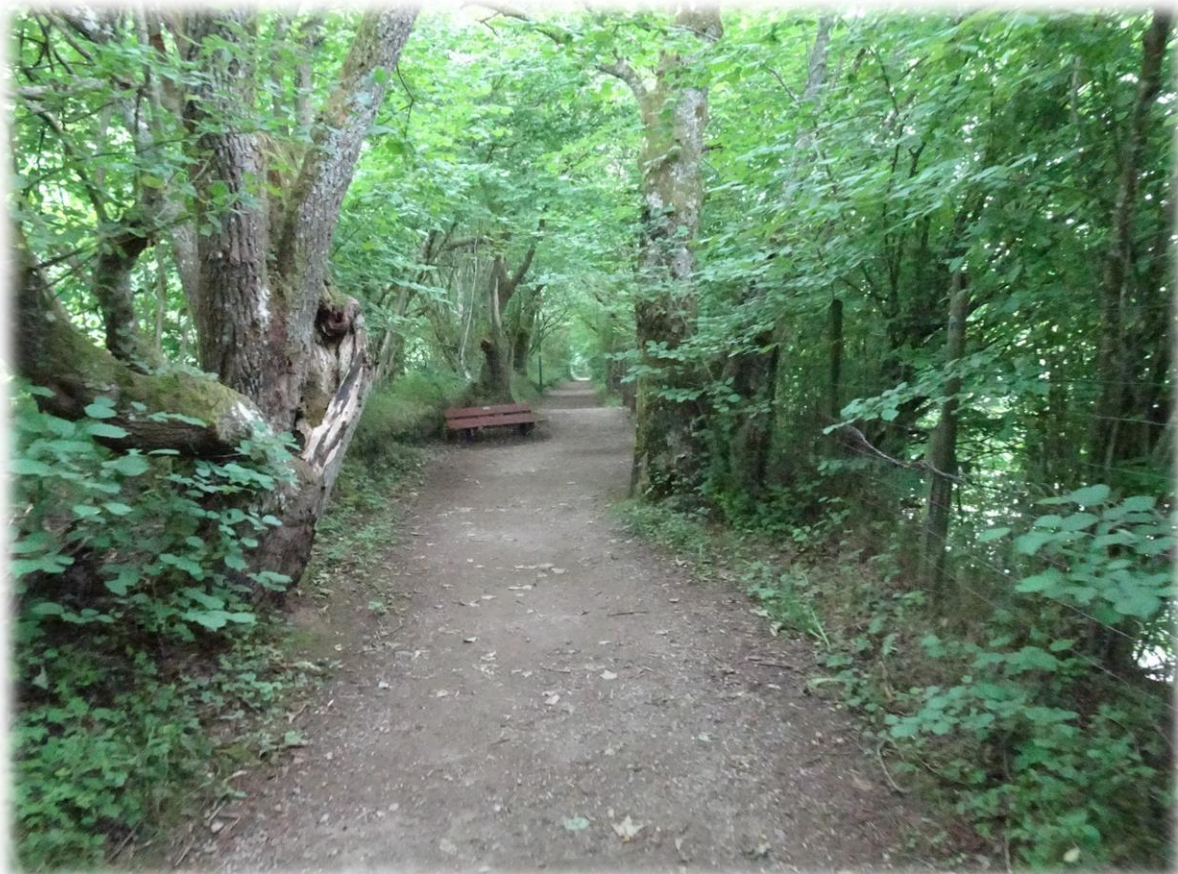
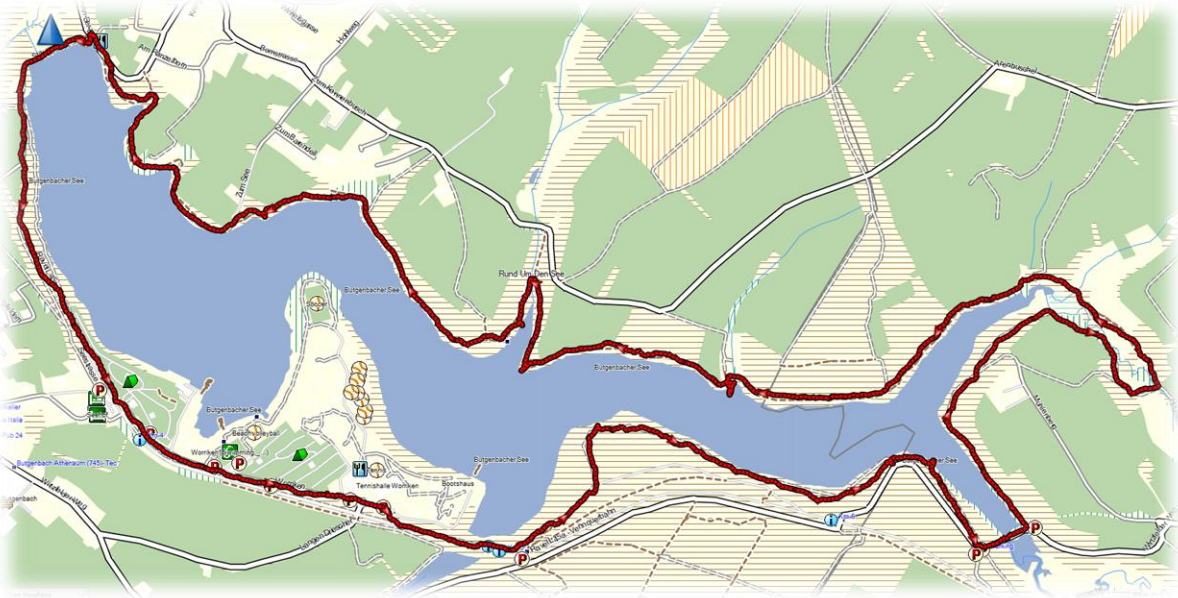

De Trôs-Marets ontspringt in de Hoge Venen ten zuiden van de Baraque Michel, en mondt uit in de Warche. De Trôs-Marets dondert over slechts 6 km van 640 m hoogte naar 340 m

Zaterdag 24 juli 2021

- Wandeling : Luswandeling rond de Stausee Bütgenbach
- Gebied : Bütgenbach
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2,5 uur

Met een beperkte groep doen we vandaag de wandeling rond het meer van Bütgenbach. Het meer van Bütgebach is een stuwmeer gelegen op de rivier de Warche. Het meer heeft een oppervlakte van 120 hectare.

De gemiddelde diepte van het meer is 9 meter en het diepste punt is 18 meter. De maximale lengte is 3 km en de maximale breedte is 0,5 km.

Het meer bevindt zich in de Belgische Oostkantons, op de rand van het plateau van de Hoge Venen. Het is een toeristische trekpleister voor watersporters. Men kan er zeilen,

windsurfen, kajakken, waterfietsen, zwemmen en sportvissen. Motorboten zijn niet toegelaten.

In de herfst van 2003 liet men het meer bijna volledig leeglopen voor onderhoud aan de stuwdam. Dit onderhoud werd in 2004 uitgevoerd. Het meer werd in de loop van dat jaar opnieuw gevuld. De dam werd aangelegd van 1929 tot 1932, is 140 m lang en heeft een hoogte van 23 meter. De centrale kan jaarlijks ongeveer 2,2 miljoen kWh energie leveren en wordt uitgbaat door Electrabel.

Op de westoever van het meer lag vroeger het station Bütgenbach dat onder andere door een toeristentreintje werd bediend.

Terwijl we even rusten in een schuilhut komt een roodborstje tot dicht in onze buurt. Roodborstjes zijn niet echt schuw van de mens. Roodborstjes komen in onze streken talrijk voor. Zowel de mannetjes als de vrouwtjes zingen.

De laatste avond doe ik nog een allerlaatste briefing. Na de briefing vraagt Erna het woord. Zij leest een tekst voor die de deelnemers stiekem hadden geschreven tijdens de wandelingen.

Hieronder leest u de volledige tekst.

Ludwig ging op reis, hij had direct prijs. Een groep, kloek, en zeer verbaal. Maar Ludwig bleef bij zijn verhaal. 15 mensen, zoveel wensen. Maar Ludwig hield stand, we hadden immers een band. Ludwig deed zijn ding, met veel bling bling. Maar bovenal een goede gids, alles kits! Zulke mooie reis, wat werden we wijs. Verwend op alle vlak, en zo op ons gemak. Tevreden naar huis, volgende keer weer met Zuiderhuis. Ludwig, veel dank, voor alle beeld en klank.

Wel, het was voor mij een eer om deze zeer toffe bende te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd. Dank aan de groep voor het mooie kaartje en de zak gevuld met streekbieren. Dit laatste had niet echt hoeven maar het doet toch plezier.

De blaren en de kleine verwondingen die jullie hebben opgelopen zullen spoedig genezen.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere deelnemers.